

1988

AFSENDER

Ernest Mancoba, Wonga Mancoba

MODTAGER

Karen Vad, Poul Vad

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Dateret efter udgivelsesåret for Poul Vads reviderede udgivelse af sin Hammershøi, Gyldendal 1988.

Generel kommentar:

Wonga Mancoba har hjulpet Poul Vad med at formidle kontakt til Louvre med henblik på at afklare hvilke værker (mumieportrætter) Hammershøi, kunne have set på sine Paris ophold, jf korrespondance i Ferlov Mancoba arkivet.

Omtalte personer:

Vilhelm Hammershøi

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Ernest og Wonga Mancoba skriver til Poul og Karen Vad og takker for at have modtaget Poul Vads Hammershøi-bog. De skriver om deres oplevelse af Hammerhøi og de tanker og spørgsmål bogen er med til at rejse. Brevet er sandsynligvis skrevet af Wonga Mancoba på vegne af begge.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Koere Karen og Poul ,

Det er svært for mig at udtrykke hvor glade vi blev ved det lille aftenmøde vi havde i Jeres nye lejlighed under vores rejse i Danmark .Det var et lille øjeblik hvor vi kunne aande lidt væk fra den usunde atmosfære der har været skabt af en uforståelig ønskab rundt om vores familie og dets kunst.

Vi glæder os at ved at Jeres indsats af saa mange aar nu begynder at bliver anerkendt og at I nu vil faa lejlighed til at fortsaette paa en ny fase i Jeres udtryk . Jeg kan slet ikke sige hvor berørt vi blev ved at modtage denne utrolige gave fra di Poul.Denne bog er en ting som vil være med os for resten af vores liv ,og vil give os mod og glæde naar vi skal gaa igennem dekadencens broget landskab og dets grelle-farvede tomhed .Hammershoi er nemlig i stor modsætning til denne verdens tendens og viser os at detsom egentlig gælder ikke er emnets "grandeur" eller maaden billedet gør intryk paa synet,men hvor dybt kunstneren har følt og levet det menneskelig drama selv om man ikke ser noget derom ved første øjekast.Kun lidt efter lidt gror denne bevidsthed i os selv om man straks er betaget af billedet . Det vil ikke sige at indhold,tema,og teknik ikke ogsaa spiller en stor rolle men det er kun naar de kommer i et sammenhaeng med kunstnerens oplevelse om liv og død at de ting faar deres rigtige betydelse.Men saa kan de ogsaa naeppe skilles fra hinanden og betragtes"per se".

Det som jeg synes utrolig i alle de billeder det er den store"distance" mellem det der er forstillet paa lærred og den følelse det vækker i tilskuerens indre.En almenelig ejendoms facade, en tom stue,en kvinde der vender ryggen til og som ikke synes at være interesseret i at kommunikere med os : Hvorfor bliver de til noget som taler saa stærkt til vor indre,Som om de havde en korrespondence med noget i os som vi ikke selv var bevidst over et øjeblik før men som vi nu genkender absolut uden tvivl.

Det er de spørgsmaal som bogen hjælper os til at stille op og til at tænke over . Det er meget vigtigt at alle som har med kunst at gøre vil læse den og leve med disse ting i minde naar de laver ,ser paa eller skriver om kunst. Tak at Du har givet os sådan et evig nødtigt værk.

Vi var ogsaa glade at høre at I har nu faaet en velfortjent ferie og at I har fundet frem til saadan et dejlig land med en aeldgammel kultur og arkitektur .Vi saa nemlig før Jul en udsendelse i Dansk T.V. om Marrakech .Det synes at være som man pludselig befinder sig midt i middelalderen ,en tid som nemlig er det højeste punkt i Arabisk kultur og hvor de har haft saadan en stor indflydelse paa vores vestlige verdens udvikling og civilisation .Vi drømmer ogsaa om at kunne komme der en gang ,eller til Cordoba i Spanien. Tak for din beskrivelse Poul Det var naesten som om vi kunne se jer gaa i Kashbaen .Det synes at have været meget spaendende og hyggelig omend en stor kultur chok .Men vi ved at Karen vil finde sig hjemme hvorend hun kommer til.

Nu kaere venner vil vi ønske jer at selv om det maaske virker for meget at bede om ,at naeste aar bliver lige saa god for jer som 1988 og vi sender Jer begge og Kasper og Sygne vores allervarmeste tanker og

hjaertelige hilsner